

У

БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ

НЕЙНИЯ ХАРАКТЕРЪ И НАСОКИ

Прѣди всичко, нѣколко думи въобще за емигрирането на българитѣ.

Емиграция, въ смисълъ каквато ни служи за изходна точка на настоящия трудъ, сме нѣмали и нѣмаме.

Примитивнитѣ условия при които сж се развивали старитѣ страни, тѣхната изолираностъ и липса на редовни между тѣхъ съобщения, не сж допушали днешнитѣ „човѣшки тѣчения“ отъ прѣдимно економически характеръ, каквито познаваме подъ името *емиграции* въ най-тѣсна смисълъ на думата. Случаитѣ съ раздвижването и миграцитѣ на цѣли народи, дори племена, каквито сж тия на Евреитѣ въ Египетъ, на Келтитѣ, Славянитѣ, Готитѣ, на тюркскитѣ отломъци и т. н. въ Европа—сж дѣло прѣдимно на политически, расови потрѣси, и не влизатъ въ нашия прѣдметъ.

Въ Балканския Полуостровъ — театръ на ежегодни почти етнични и политически бури—движението на народитѣ и на нѣкои тѣхни отломъци прѣзъ старитѣ вѣкове имаше сжщия характеръ. Съ по-специфиченъ колоритъ бѣха емиграцитѣ на класическа Гърция по брѣговетѣ на Черно и Егейското морета, и тия на имперския Римъ — по цѣлия Полуостровъ и дори въ наддунавскитѣ му покрайнини. Първитѣ бѣха издѣнки на прѣдимно *търговска* експансивностъ, каквато, при непознатия за древно-грѣцкитѣ републики *империализмъ* въ днешната, английска смисълъ на думата, не можѣ да се открие въ истински